

Passe-Partout Kunstmagazine

Jubileum Editie 12.5

Hoera ! Passe Partout Kunstmagazine,
voorheen Kunststof Magazine
bestaat 12.5 jaar

In deze jubileum editie
een kleine greep uit de artikelen
die in die jaren zoal voorbij kwamen

Wij wensen jou veel leesplezier
Hartelijke groet van de redactie

Ton en Sylvia.

Jaren geleden heb ik tijdens World Living Statues - Arnhem een serie foto's gemaakt van de finalisten.

Deze deelnemers kwamen voor zo ver ik weet uit Mexico, en hun thema was 'De Kus' van Gustav Klimt.

Een prachtig paar, en een genot om te fotograferen.

Antony Swiderski.

Dave Swartz geobsedeerd door het 15e-eeuwse zelfportret van kunstschilder Albrecht Dürer.

David Swartz liep al langer rond met het idee om een portretfoto van zichzelf te laten maken als het Christusachtige zelfportret van Albrecht Dürer uit 1500.

Hiervoor heeft hij 10 uur in de make-up stoel van Emma Carter doorgebracht.

Hij kreeg een baardvergroting en extensions in zijn haar.

Het resultaat is behoorlijk verbluffend.

Het is een opmerkelijke recreatie van het schilderij van Dürer, van het haar en de make-up tot en met de op maat gemaakte vacht.

Het resultaat is eerlijk gezegd best charmant.

Het wereldberoemde originele portret is te zien in de Alte Pinakothek in Munchen.

De afmeting: 67 x 49 cm.

Model: David Swartz,
Creative Director - Crispin Porter Bogusky
Haar make-up: Emma Carter,
Stylist - BeamBeautyBrand
Photographer / Director:
Bruce DeBoer,

Ballade voor een huis in de golven

Het Holland Island House (1880) was een van de laatste huizen die nog overeind stond op het eiland in de Chesapeake baai.

De Chesapeake baai ligt aan de Atlantische Oceaan in het oosten van de Verenigde Staten in het District Columbia.

Veel pogingen zijn gedaan om het huis te redden, maar de natuurlijke krachten waren té sterk. In 1920 waren alle bewoners al van het eiland vertrokken omdat de zee stukje bij beetje het eiland terug claimde.

Het Victoriaanse Island House hield nog vele jaren moedig stand terwijl de grond om het huis afkalfde en veranderde in zee.

In 2010 verdween het Holland Island House definitief in de golven.

Het huis komt tot leven dankzij een animatiefilm van steeds wisselende schilderijen op glas

Lynn Tomlinson maakte van dit verhaal een prachtige ballade, geanimeerd met een originele techniek van schilderijen van klei op glas.

Zij heeft met haar film en tekeningen veel internationale prijzen gewonnen. Een prachtig verhaal over herinneringen, het verstrijken van de tijd en de natuur die toch altijd sterker blijkt dan de mens.

Bekijk het schitterende filmpje met prachtige muziek.
<https://www.youtube.com/watch?v=8eKks8-npNs>
<https://vimeo.com/111169175>

Hestia Peek ineens beroemd

Op 27 mei 2017 werd het kunstwerk “De Lingebrug gedichten van Hestia Peek” onthuld

Jammer genoeg kon Hestia zelf in verband met haar opname in het ziekenhuis hierbij niet aanwezig zijn.

Op uitdrukkelijk verzoek van Hestia ging de onthulling van het kunstwerk wel door. Het was hartverwarmend om te zien hoeveel mensen naar de Veerstoep in Leerdam waren gekomen voor de onthulling. Niet alleen familie maar ook vrienden en kennissen. Gemeente Leerdam zorgde ervoor dat familieleden met sloepen tussen de pijlers van de Linge brug door konden varen om zo de gedichten te lezen.

De gedichten zijn recentelijk aangebracht door haar oom Helmut Lentink. Op de dag van de onthulling moest eerst nog graffiti verwijderd worden die de afgelopen dagen op de pijlers was gespoten.

Wat bezielt mensen toch om zo iets moois te verpesten?

Leerdamse Hestia, kunstenares, schreef de gedichten naar aanleiding van tochten die zij maakte in haar kano. Het idee om de gedichten op de pijlers te zetten is van Hestia zelf.

Dit idee ging 6 jaar geleden om allerlei redenen de ijskast in, en is er recentelijk weer uitgehaald.

Hestia is overleden op 14 augustus 2017

Voor meer gedichten, tekeningen en schilderijen van Hestia, kijk op

www.hestiapeek.nl

Hestia - expositie Fort Asperen.
Foto Antony Swiderski.

Stap in een droom van Claire Basler

In haar kasteel op het landelijke Franse platteland schildert de kunstenares weelderige, extravagante werken die zijn geïnspireerd op bloemstukken die net vers achter haar raam uit de tuinen zijn geplukt.

Claire Basler is een kunstenaar die in midden Frankrijk werkt en bekend staat om het schilderen van dromerige afbeeldingen van de bloemen en bomen uit haar tuinen, en dit zijn geen gewone tuinen.

Basler werkt vanuit een atelier op het terrein van het prachtige kasteel waar ze woont, en dat ze Château de Beauvoir noemt.

Het maakt niet uit dat er in Frankrijk nog een beroemd kasteel met dezelfde naam is - fans van haar werk trekken vaak naar het verkeerde kasteel in de hoop een glimp op te vangen van haar tuinen, of Claire zelf.

Claire creëert ook muurschilderingen in opdracht en is daarom vaak op reis. In 2014 publiceerde zij een boek over haar werk. Titel: Claire Basler: Peintures. Het boek is in het Engels is vertaald.

Haar prachtig geschilderde werken tonen weerbarstige rozen, pioenrozen, dille, peterselie en andere flora die bloeit in haar tuin en in de omliggende bossen.

Het is één ding om deze prachtige werken op canvas te zien, iets heel anders is het om te zien hoe ze de muren van haar kasteel heeft bedekt met haar schilderijen.

Het is alsof je een droom binnenstapt.

Basler stelt haar kasteel af en toe open voor bezoekers die daarvoor uitgenodigd worden.

Het kasteel ligt ongeveer drie uur ten zuiden van Parijs, halverwege het dorp Échassières en Le Lieu-Dit La Bosse.

Het 15e-eeuwse Château de Beauvoir wordt vaak een kasteel genoemd en ligt aan de rand van het Bos van Collettes met 200 jaar oude eiken- en beukenbossen.

Van dit bos wordt gezegd dat het een van de oudste en mooiste van Frankrijk is. Het kasteel is omgeven door grove dennen en douglas sparren, die in de middeleeuwen zijn aangeplant voor houtkap.

In de betoverende tuin staan wijnstokken, rozen, ridderspoor en een hoop andere bloemen in roze, witte en paarse tinten. Het is gemakkelijk te zien waar Basler's inspiratie vandaan komt.

Ze vertaalt in mist gehulde bossen, met mos bedekte boomstammen en wilde bloemen op de muren van haar Château. Waardoor haar met zon en schaduw gevlekte kamers een levensgroot canvas worden.

Elke scène is prachtig samengesteld met eigentijdse, op het midden van de vorige eeuw geïnspireerde meubels en verlichting.

Het is allemaal heel sprookjesachtig.

Wat moet het geweldig zijn om zo te kunnen werken én wonen.

Wij zijn heel jaloers op jou Claire !

<http://www.clairebasler.com>

Engelen tranen een gift van moeder natuur

Achtergelaten op het strand: flessen en glazen.
De zee neemt ze mee. Na een tijd spoelen ze weer aan.
Scherven glad geslepen door het tij.
In het Engels noemen ze die "Angel Tears".
Het uitkammen van kustlijnen op zoek naar zee glas is een hobby waar veel strandgangers van genieten.
Net zoals het verzamelen van schelpen, fossielen of strand keien is het een tijdverdrijf dat meer en meer aandacht krijgt bij strandwandelaars en jutters.

Zee glas is aangespoeld of gestort glas op stranden dat gepolijst is door verwerking door de zee en de stenen waar het langs geschaafd is. Het wordt door strandjutters en andere verzamelaars meegenomen en onder meer in sieraden verwerkt.

Echt zee glas is glas dat lang geleden is weggegooid in de zee, en nu is teruggekomen als kleine stukjes gepolijst glas waar verzamelaars dagelijks naar zoeken.
Zwart zeeglas is één van de zeldzaamste kleuren.
Zwart glas word bijvoorbeeld niet meer gebruikt om flessen van te maken sinds 1700 en is daarom zeer zeldzaam om te vinden.

Zee glas kan gevonden worden over de hele wereld, maar de stranden van het noordoosten van de Verenigde Staten, Bermuda, het noordwesten van Engeland, Mexico, Hawaï, Puerto Rico, Nova Scotia, Australië, Italië en Zuid-Spanje staan bekend voor hun gulle giften van de zee.
Bij Fort Bragg (Californië) is zelfs een strand te vinden waar zoveel zeeglas te vinden is dat het 'Glass Beach' wordt genoemd.

De beste tijd om te kijken zijn tijdens springtij en tijdens laag water na een storm. Zee glas zoeken is een gelukkig deel van zoveel mensenlevens.

Hoeveel mensen hebben goede herinneringen uit de kindertijd aan de jacht voor zeeglas, schelpen, mooie stenen met een moeder of vader lang geleden. Het geeft herinneringen aan een gelukkiger, meer onschuldige tijd.

Ook aan de Nederlandse kust is zee glas te vinden.
Het gepokte en gemazelde en gezandstraald
glas heeft vaak een mooie vorm.
Je kunt er gaatjes in boren om er sieraden van te maken.
Elk stukje is weer anders.
Dat boren gebeurt het beste onder water.
Het is een secuur werkje.
Stukken glas kunnen sneuvelen en
boortjes kunnen soms afbreken.

Het rivierengebied en zijn uiterwaarden bekoren aquarellist Jan Kuiper al jaren en vervelen hem nooit

De lucht en de zon zorgen er voor dat het water telkens van kleur verandert en dat probeert Jan te vangen in zijn werk.

Jan is een creatief gedreven mens. Vroeger gaf hij les in de opleiding 'Schilderen en Glaszetten' bij ROC Rivor. Tegenwoordig geeft hij glas in lood cursussen bij het ROC in Geldermalsen en is actief bij Kunstkring Het Stroomhuis in Neerijnen.

Ook exposeert hij zijn aquarellen regelmatig. Binnenkort is Jan's werk te zien bij Stadspodium GO in Leerdam. (Vanaf 24 november tot eind februari 2023)

Jan was jarenlang een zeer gewaardeerd medeorganisator van de 'Leerdamse Kunstvierdaagse' waar altijd heel veel zwaar werk verzet moest worden, zoals sjouwen van expositie schotten, Een van de minder leuke kanten van de Leerdamse Kunstvierdaagse.

Jan bedacht 12.5 jaar geleden het concept 'Kunststof Magazine', het tegenwoordige 'Passe Partout Kunstmagazine', Een gratis online uitgave van het Leerdams Kunstenaarscollectief.

Op een gegeven moment bleek dat een Plastic fabriek een bedrijfsfolder uitgaf onder de naam Kunststof Magazine. Wij zijn toen de naam Passe Partout Kunstmagazine ' gaan gebruiken.

De lucht en de zon zorgen er voor dat het water telkens van kleur verandert en dat probeert Jan te vangen in zijn werk.

Kijk voor meer werk van Jan Kuiper op:

<http://www.jan-kuiper.nl>

Jan Kuiper Aquarellen

Engelse Mister Finch maakt ontroerende wezens van oude lapjes, stoute katten houden hem gezelschap

Zijn atelier ligt vol met stukjes stof, binddraad, naalden tangen en scharen. Hiermee maakt Mister Finch sprookjesachtige wezens die op zoek zijn naar nieuwe eigenaren- en werelden om te bewonen.

Finch werkt alleen en maakt alles zelf met de hand. in een studio vol boeken, glazen potjes en stoute katten.

Zijn naam is Finch - het is eigenlijk zijn achternaam ... iedereen kent hem zo, en hij vond dat wel leuk. Hij heeft zijn bedrijf 'Mister Finch' genoemd, dus het is vanaf het begin duidelijk dat hij een man is, en een die naait. Daar zullen er vast niet veel van zijn.

Hij woont in Leeds in Yorkshire, niet ver van de prachtige Yorkshire Dales in het Verenigd Koninkrijk.

Hij heeft geen formele training gehad. Wel heeft hij ooit een korte cursus geschiedenis gevolgd. Alles wat te maken heeft met textiel en naaien heeft hij zichzelf aangeleerd. In de loop van de jaren heeft hij op creatief gebied van alles geprobeerd, het in elkaar naaien van dingen is hij erg leuk gaan vinden. Als hij geen dingen maakt, dat is niet zo vaak, dan houdt hij van lezen en kijken naar oude films.

Finch probeert zijn creaties een ziel te geven.
Hij stelt zich voor dat zij 's nachts tot leven komen

Bloemen, insecten en vogels fascineren hem met hun geweldige levenscycli en buitengewone nesten en gedrag.

Britse folklore is zo prachtig en rijk aan fantastische verhalen, die probeert hij te verwerken in wat hij maakt.

Hij probeert zijn dieren een ziel te geven.

Dieren met schoenen en kleding aan, is iets wat hij altijd al deed.
Hij stelt zich voor dat ze 's nachts tot leven komen.

Finch snuffelt graag tussen oude spullen naar bruikbare materialen voor zijn creaties.

Verhaal vertellende schepselen voor mensen die ook een beetje verloren zijn, gevonden zijn, en weer vergeten zijn

Het maken van dingen is altijd erg belangrijk voor hem geweest. Hij vindt het geweldig om tussen tweede hands spullen te zoeken naar speciale materialen voor zijn werk. Voor de meeste van zijn stukken gebruikt hij gerecycleerde materialen, en soms een verdwaalde trouwjurk, hij gelooft dat ze meer authenticiteit en charme toevoegen.

Een verhaal genaaid en ingeweven

Fluwelen gordijnen van een oud hotel, een dunne zomerjurk en een vintage schort worden vogels en andere dieren, op zoek naar nieuwe eigenaren en avonturen. Verhaal vertellende schepselen voor mensen die ook een beetje verloren zijn, gevonden zijn en weer vergeten zijn.

Finch liet weten dat hij het leuk vindt om in Passe-partout KunstMagazine te staan. Hij hoopt dat de lezers zijn werk ook kunnen waarderen.

Hij verkoop zijn creaties via Etsy, meestal worden ze snel verkocht want het werk van Mister Finch is erg gewild.

Wij snappen waarom !

Neem echt eens een kijkje op zijn website en op Pinterest.

<http://www.mister-finch.com/>

<https://nl.pinterest.com/misterfinch/mister-finch-textile-art>

Bijzonderheid's prijs voor Merel Anna van der Velde uit Spijk met het door haar zelf gemaakte hals sieraad

De bloemen zijn van handgevormde klei. Elke bloem is anders.

Met deze inzending won Merel in 2017 de 'Bijzonderheid's prijs' van de Kunstwedstrijd uitgeschreven door de Leerdamse Kunst 4-daagse.

Naar aanleiding hiervan maakte Antony Swiderski samen met Merel een fotoreportage.

Galerie "Kunst bij Karel" in Gorinchem, waar Merel exposeert, is erg trots op Merel.

Ondanks dat het bijzondere halssieraad al was verkocht, was het toch in de galerie te zien, samen met ander werk van Merel

Lucian Freud

“Een meedogenloos observator, met een voorliefde voor dikke modellen, zware jongens en aristocratische vrouwen”

Is Lucian Freud's indringende stijl van schilderen wel geschikt voor een koninklijk portret ?

Kijk en oordeel zelf

Lucian Freud is vaak omschreven als de meest getalenteerde, figuratieve schilder van deze tijd. Het was daarom dan ook niet vreemd dat de Engelse Queen Elizabeth in het jaar 2000 instemde met het maken van het portret.

Alle koningen en koninginnen uit de Engelse geschiedenis hebben zich laten portretteren door vooraanstaande kunstenaars van die tijd.
Hendrik de VIII liet zich schilderen door Holbein.
Charles V door Titiaan, en Philip IV koning van Spanje werd vereeuwigd door Velázquez, om zomaar wat voorbeelden te noemen.

Het portretje van de Queen is klein en meet maar 15 x 22 cm
Het was geen opdracht.
Lucian Freud maakte het als geschenk voor de Queen.
We kunnen alleen maar aannemen dat de Queen bekend was met het werk van Lucian Freud, en wat zij ervan kon verwachten.

Queen lijkt op travestiet volgens dagblad The Sun

Sommige critici waren verrast dat Freud de Queen op zijn gewoonlijk intense en penetrerende wijze heeft afgebeeld.
Roddel dagblad The Sun, bekend om hun botte opmerkingen, vonden dat de persoon in het schilderij op een travestiet leek.

Volgens The Sun moest Freud hiervoor opgesloten worden in the Tower. (gevangenis)

De editor van het Britse Art Journal ging nog verder, en noemde het schilderij een portret van een Royal Corgi*, die een hersenbloeding heeft gehad.

*Corgi honden ras met korte pootjes lievelings hondjes van de Queen.

Van Lucian Freud was bekend dat hij de mensen die hij wilde portretten veelvuldig naar zijn studio liet komen voor ellen lange poseer sessies.

Maar om de Queen naar zijn atelier te laten komen ging zelfs ook Freud iets te ver.

Freud had de gewoonte om zijn penselen uit te drukken op de muur. Zijn atelier was altijd een grote zwijnenstal. Freud ging tussen mei 2000 en december 2001 zelf naar het paleis om daar de Queen te schilderen.

Op verzoek van Freud droeg de Queen de diamanten kroon die zij op had tijdens de opening van het Britse Parlement en waarmee zij op postzegels staat afgebeeld.

Freud zei dat hij de afbeelding van de Queen op postzegels altijd erg mooi had gevonden vandaar zijn verzoek.

Lucian Freud vind zijn portret van de Queen een eerlijke weergave van de werkelijkheid. 'De koningin is nu eenmaal geen jonge vrouw meer'

Of jij het schilderij van de Queen schandelijk vindt of juist geniaal zal van je persoonlijke smaak afhangen.

De krachtige en directe stijl van Freud spreekt niet iedereen aan.

Het wijkt in ieder geval zeker af van de traditionele portretten die gemaakt zijn van de Queen en haar voorgangers.

Lucian Freud's portret maakt deel uit van de koninklijke collectie en hangt in de 'Queens Gallery' in Buckingham Palace in Londen.

<https://www.youtube.com/watch?v=mfn-4j01DWM>

Vilhelm Hammershøi

De schoonheid van de stilte

Vilhelm Hammershøi (Kopenhagen 1864 - 1916) is niet zo bekend, en dat is jammer want zijn werk is zó bijzonder dat hij het zonder meer verdient om heel beroemd te zijn.

Hij schilderde portretten, architectuur, landschappen en interieur scènes. Het zijn met name de interieur scènes waarmee Hammershøi bekend werd.

Zijn palet bestond altijd uit een harmonieuze combinatie van grijstinten, van zacht zwart tot wit, geaccentueerd door iets warmere tinten. Zijn interieurs van rond 1880 laten zien dat hij meester was van de overgang van intens zwart naar helder licht.

Zijn verstilde interieurs laten het heldere Scandinavische licht op een prachtige manier naar binnen vallen.

Hammershøi schilderde de kamers van zijn oude koopman's huis aan het Strandgade in Kopenhagen wel 60 keer.

Zijn vrouw Ida, die hij meestal van achteren afbeeldde komt veelvuldig voor in zijn interieur scènes. Zijn stijl en techniek in de midden jaren 1880 verschilde niet veel van de andere schilders uit deze periode, maar met de psychologische lading van zijn werk was hij zijn tijd ver vooruit.

Zijn werk werd door zijn tijdgenoten niet altijd begrepen.

Na zijn dood in 1916 raakte zijn werk langzaam in vergetelheid.

Zijn puristische stijl had te weinig gemeen met de naoorlogse experimentele Avant garde beweging.

De herontdekking en herwaardering van het Symbolisme in de laatste jaren maakte gelukkig ook de weg vrij voor de herwaardering van Hammershøi en terecht. Hammershøi is nu niet alleen de meest bekende schilder van Scandinavië, maar hij is ook populair in Parijs en New York dankzij grote exposities in het Musée d'Orsay en het Guggenheim Museum.

<https://www.youtube.com/watch?v=fhQmS8KJeUo>

Een uur durende documentaire met Michael Pailing over Vilhelm Hammershøi .

<https://www.youtube.com/watch?v=5OL4b5cV1Us>

Een u-tube filmpje van 4 minuten waarin een aantal van Hammershøi's schilderijen worden getoond.

The Sublime Webb Sisters

Voor wie neemt Leonard Cohen zijn hoed af op het podium? Jawel, voor The Webb Sisters. Of in zijn woorden:

“The sublime Webb Sisters!”

Inmiddels hebben Charley en Hattie Webb al zo'n 250 keer met de meester opgetreden. Wereldwijd zijn er inmiddels dan ook ontelbare fans van The Webb Sisters.

De Britse zusjes groeiden uit tot fenomenaal gevoelige zangeressen én Multi instrumentalisten (harp, gitaar, mandoline, percussie).

Ze gingen op tournee met Jamie Cullum, James Morrison Jason Mraz..

Maar uiteindelijk werden ze toch vooral bekend met hun glans volle gastrollen bij Leonard Cohen.

Klik op de link voor een prachtige vertolking van Cohen's 'If it be your will'

https://www.youtube.com/watch?v=O_XcMAGZjuY

Marion Murman wil met haar werk mensen aan het denken zetten

Hoe kun je zo liefdevol omgaan met je kat, hond, paard, cavia, konijn, en een varken, koe, kalf, of kip laten barsten in de bio industrie.

24.000 duizend varkens levend verbrand in 2017, de maat is vol !

De wantoestanden in de intensieve dierhouderij maken mij verdrietig, kwaad en moedeloos. Nadat vorig jaar in Erichem de zoveelste stal afbrandde, dit keer met 24.000 varkens, was voor mij de maat vol. Als kunstenaar kan ik al die emoties omzetten naar een kunstwerk, tijdens de kunstmanifestatie Ode aan de Linge heb ik in het Lingenepark van Geldermalsen het kunstwerk 'Stalbrand' gemaakt.

**Het zorgde voor veel
discussie en
geëmotioneerde mensen,
iedereen vindt eigenlijk dat
het anders moet.**

**Maar wie is er
verantwoordelijk voor het
leed dat wij mensen een dier
aan doen, de mens
natuurlijk!**

**Opgegroeid en nu nog
steeds omringd met dieren,
kan het niet anders dat ze
een belangrijke rol spelen in
mijn kunstwerken.**

**Elk dier is uniek, met een
eigen karakter.**

www.murmanart.nl

Willem van de Heuvel Schilderijen

Tekenen heb ik altijd leuk gevonden. Op de middelbare school viel dan ook op dat ik aardig kon tekenen en schilderen. Uiteindelijk koos ik voor de praktische kant en werd architect. Na zo'n 10 jaar beroepsmatige uitvoering besepte ik dat ik iets miste. Op aandringen van een vriendin pakte ik medio 2008 het creatieve werk weer op.

Zoals u kunt zien, blijf ik diverse stijlen, vormen en methodes ontdekken.

Wat de meeste van mijn werken gemeen hebben, is de grove en dynamische opzet.

Voor mij moeten mijn schilderijen ergens over gaan, een onderliggend verhaal hebben dat je, door ze te bestuderen, wordt verteld. Het proces van creëren begint bij mij dan ook met een vraag, een beeld, een idee of er is een tekst, een gedicht. Ik verzamel over dit onderwerp meer informatie, afbeeldingen of teksten en maak schetsen. Dan verwerk ik dit idee in een conceptbeeld op de computer.

Vervolgens zet ik dit over op een doek en dan begint het pas. Dan moet er gewikt en gewogen worden. Er vervallen dingen en onderdelen worden verplaatst. Ik draai mijn doek diverse malen en kijk veel, ben lang met aanpassingen bezig.

Als het klaar is, zet ik het een tijdje weg en probeer er niet meer naar te kijken. Als ik het na een aantal dagen weer zie en ik het gevoel heb dat ik er niks meer aan moet veranderen, is het klaar.

Soms begint het proces opnieuw, omdat het schilderij nog niet voldoet aan het verhaal wat ik wil vertellen.

Willem van den Heuvel - Hardinxveld - Giessendam

<https://heuvelkunst.nl>

Futuristische visie van beeldhouwer Jacob Epstein.

De robotachtige figuur zou zo uit een Science Fiction film gestapt kunnen zijn. Het is echt ongelooflijk dat het al in 1915 werd gecreëerd door Epstein.

Rock Drill-sculptuur.

Zelfs nu na bijna 100 jaar heeft Epstein's Rock Drill-sculptuur nog steeds de kracht om te prikkelen én te verontrusten.

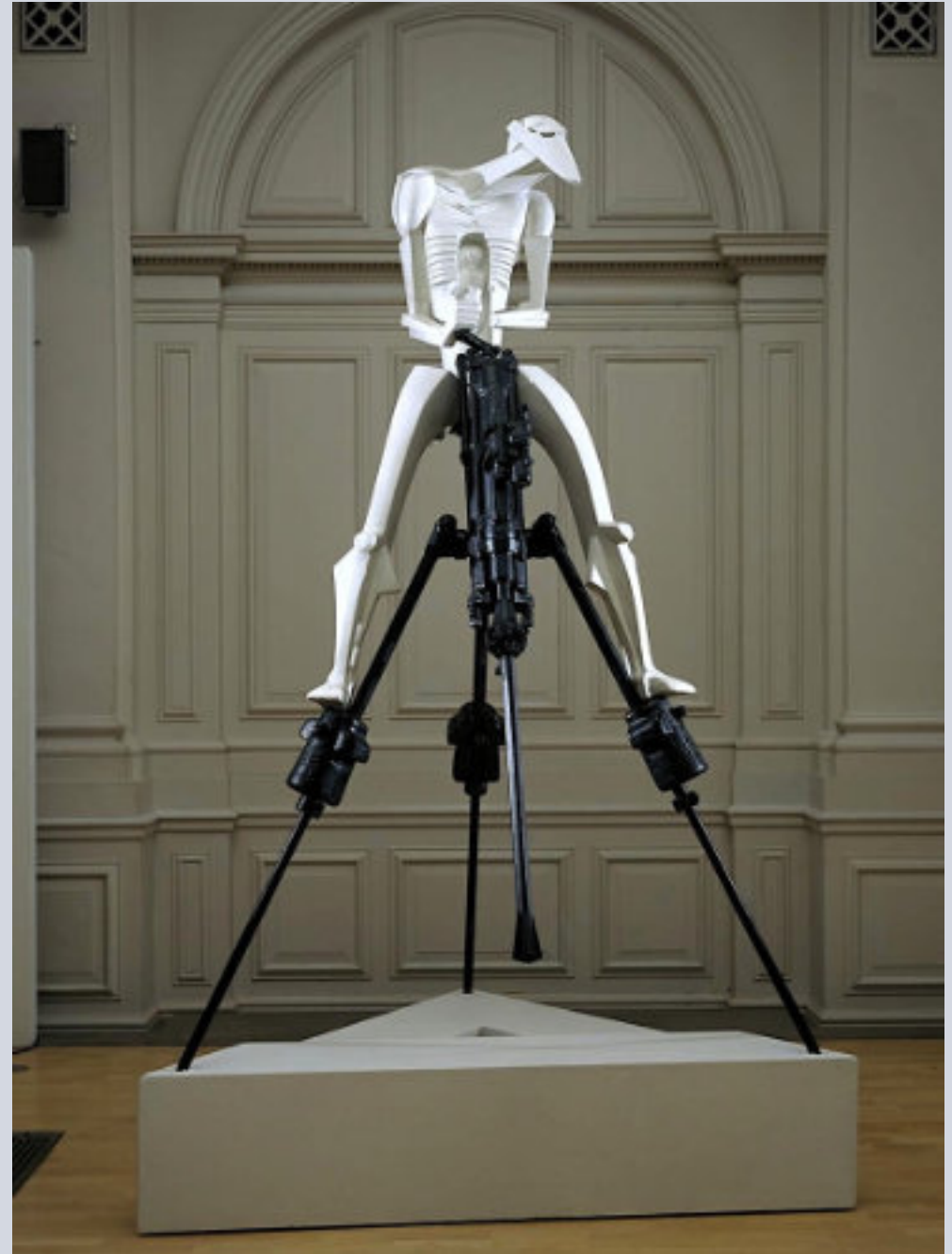
Zijn meedogenloze robotachtige visie op de toekomst van de mensheid is nog steeds niet gerealiseerd in de 21ste eeuw, waardoor dit werk vandaag nog steeds relevant is, net als in 1915 toen het voor het eerst werd tentoongesteld.

De iconische, futuristische visie van Epstein werd vóór de Grote Oorlog gecreëerd. In die tijd was hij enthousiast over de snel oprukkende machinecultuur in Amerika en Europa.

Zijn ontgoocheling met machines ontwikkelde zich echter op de plek van de vele verminkte soldaten die terug kwamen uit de loopgraven van de Eerste Wereldoorlog.

Hij verwoestte het beeldhouwwerk in 1915 en transformeerde het in een trieste, norske maar nog steeds krachtige bronzen torso die een afspiegeling was van deze gebeurtenissen.

Het originele volledige beeldhouwwerk werd gereconstrueerd in 1974.

Wie was Jacob Epstein ?

Jacob Epstein werd geboren op 10 november 1880 in de Lower East Side van New York City.

Zijn ouders emigreerden in 1860 van Polen naar New York.

De vader van Jacob werd een succesvolle zakenman en bezat uiteindelijk veel vastgoed. Er waren vijf kinderen in het gezin. Jacob had een ziekelijke jeugd en bracht bijna twee jaar ziek thuis door.

In zijn autobiografie, gepubliceerd in 1955, vroeg Epstein zich af of zijn "ziekte" hem onderscheidde van andere kinderen, omdat hij zijn tijd wijdde aan studeren, tekenen en intensief lezen.

<https://www.britannica.com/biography/Jacob-Epstein>

Marc Chagall ontwerpt glas-in-lood venster ter nagedachtenis aan Sarah.

Genesteld in het slaperige dorpje Tudeley, in het Engelse graafschap Kent, ligt de bescheiden 'All Saints' Church.

De kleine kerk is een van de meest bezochte kerken in het graafschap geworden en staat internationaal bekend om zijn glas-in-lood ramen.

De enige kerk ter wereld met alle glas-in-loodramen die zijn gemaakt door de kunstenaar Marc Chagall (1887 – 1985).

Nagedachtenis aan verdrinken dochter.

Het oost raam werd gemaakt in opdracht van Sir Henry en Lady D'Avigdor-Goldsmid.

Op 19 september 1963 verdrong Sarah, de dochter van Sir Henry en Lady D'Avigdor-Goldsmid, die het nabijgelegen Somerhill House bezaten, bij een zeilongeval bij Rye in Sussex.

Ter nagedachtenis aan haar gaf het echtpaar de Russisch-Franse kunstenaar Marc Chagall de opdracht een glas-in-lood raam voor de kerk te ontwerpen. Het venster werd in 1967 geïnstalleerd.

Symboliek.

De symboliek van dood en wederopstanding is duidelijk te zien in het ontwerp. In het onderste gedeelte ligt Sarah dood in de zee. Links houdt haar moeder haar twee dochters vast; het overlevende meisje in felle kleur en Sarah een bleke schaduw.

Boven het rode paard (een symbool van vreugde voor Chagall) draagt ze haar naar de ladder die leidt naar een Christusfiguur aan het kruis, omringd door engelen.

“Ik doe ze allemaal”

Toen Chagall in 1967 arriveerde voor de inwijding van het oost raam en de kerk voor het eerst zag, riep hij uit:
"C'est magnifique! Je les ferai tous!"
("Het is prachtig! Ik zal ze allemaal doen!")

De volgende tien jaar ontwierp Chagall de resterende elf ramen, opnieuw gemaakt in samenwerking met de glasbewerker Charles Marq in zijn atelier in Reims in Noord Frankrijk.

De laatste ramen werden in 1985 geplaatst, net voor de dood van Chagall.

Stanley Spencer

Oorlog schilder in opdracht van de Engelse regering. (1891-1959)

In 1940, werd een kleine enigszins excentrieke kunstschilder door het Ministerie van Informatie als oorlogskunstenaar naar de scheepswerven in Glasgow (GB) aan de rivier de Clyde gestuurd. Hij moest verslag doen van de oorlogsschepen die daar werden gebouwd. Een 20 jarige lasser kreeg de opdracht om hem daar bij te helpen.

De kunstenaar was Sir Stanley Spencer. Hij maakte een bijzondere serie schilderijen over de bouw van oorlogsschepen aan de rivier de Clyde. De lasser was John Dobbs. 70 jaar na dato is het gelukt om Dobbs te traceren. Hij is inmiddels 92 jaar oud, hij woont nog steeds in de buurt van Port Glasgow waar hij werkte in 1940. Hij weet nog veel te vertellen over zijn bijzondere samenwerking met Stanley Spencer, en onder welke moeilijke omstandigheden de bijzondere kunstwerken tot stand kwamen.

Spencer werd door de scheepsarbeiders geadopteerd

Volgens Dobbs zag de schilder er enigszins gehavend uit, en werkte hij ontzettend geconcentreerd. Van vroeg in de ochtend tot laat in de avond tekende hij in weer en wind. Dobbs herinnerd zich dat Spencer bang was dat hij niet zou passen tussen het ruwe werkvolk. Maar dat bleek reuze mee te vallen. De rustige en ingetogen Spencer werd min of meer door het werkvolk geadopteerd. Ze hielden hem in de gaten zodat hij niet ergens in zou vallen en gewond zou raken.

De excentrieke Spencer kwam in zijn colbertje en had zelf niet zo'n erg in het weer, hij ging zo op in het tekenen dat ze hem zo af en toe naar binnen stuurden om op te warmen.

Als hij nat en koud was geworden lieten ze hem bij de oven zitten, of gaven hem een droge jas en laarzen. Soms namen ze hem zelfs mee naar feestjes of verjaardagen, of lieten hem in hun huis logeren.

De scheepsarbeiders waren allemaal dol op de introverte Spencer

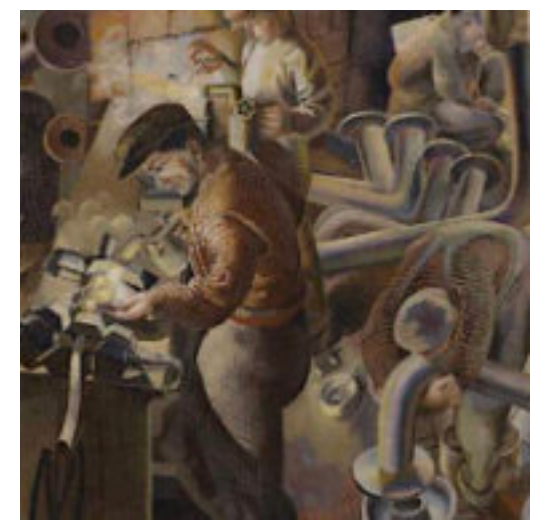
Uiteindelijk zal Spencer 6 jaar blijven tekenen op de scheepswerf.

Spencer heeft alle facetten van de scheepsbouw getekend. Hij heeft de sfeer op de werf goed weergegeven. Het lukte hem om het zware werk en de wonderbaarlijke inspanningen en vaardigheden van de arbeiders in zijn schilderijen te vangen

Toen papier schaars werd ging Spencer over op toiletpapier

Veel van de in Glasgow gebouwde oorlogsschepen werden door de Duitsers tot zinken gebracht. Vaak waren ze dan pas een paar maanden in de vaart. Gelukkig heeft Stanley Spencer ons zijn bijzondere werk nagelaten, en hebben we op die manier een indruk van de scheepsbouw in deze roerige tijd.

<https://www.wikiart.org/en/stanley-spencer>

Angel of the North

Graag willen wij jullie kennis laten maken met een kunstwerk dat tot één van onze persoonlijke favorieten behoort.

Het betreft hier een gigantisch modern sculptuur van een engel met uitgestrekte vleugels die op een desolate winderige heuveltop in Engeland de wacht houdt langs één van de drukste snelwegen in Noord Engeland (A1 richting Edinburgh).

De engel waakt over de 90.000 automobilisten die hier dagelijks voorbij rijden, en is uitgegroeid tot een van de bekendste symbolen van Noord Engeland

De spanwijdte van de engel is groter dan die van een Boeing 747.

De officiële naam van het beeld is “Angel of the North” en het is ontsproten uit het brein van Antony Gormley een briljant Engels beeldhouwer. Alhoewel je het in eerste instantie niet zou zeggen, zijn de vleugels iets gekromd, waardoor een gevoel van omhelzing ontstaat. Als je onder deze kolos staat, zie je pas hoe mooi de benen zijn gevormd.

De gespierde kuiten laten je denken dat de engel ieder moment door zijn knieën gaat zakken, op gaat springen, om vervolgens weg te vliegen.....

Constructie van de engel begon in 1994 en kostte 1 miljoen Engelse ponden. Het meeste geld kwam van de National Lottery.

De engel was gereed in 1998. Omdat hij bestand moest zijn tegen rukwinden van meer dan 160 km/per uur werd 600 ton beton gestort in een oude mijn onder het beeld, die tevens de fundering werd voor de engel.

Het beeld is gemaakt van weer bestendig Cortenstaal en bestaat uit 3 delen. Het lijf weegt 100 ton en de vleugels elk 50 ton.

Met de engel wil bedenker Antony Gormley benadrukken dat de plaats van historische belang is voor de streek

De heuvel top waar de engel geplaatst is, heeft het gevoel van een megalithische heuvel. In de oude kolenmijn onder de heuvel werkten honderden jaren lang mensen onder de meest primitieve omstandigheden, vaak in het donker.

De engel moet de overgang weergeven van die tijd naar het hedendaagse

Het is een samenwerkingsverband geweest van bedrijven uit het Noord oosten van Engeland en de beste ingenieurs in de wereld.

<https://www.gateshead.gov.uk/article/5303>

De smid die beeldhouwer werd

Schots kunstenaar Kevin Paxton is als een komeet de kunstwereld binnengedrongen

Het begon allemaal in 1989. Kevin heeft eerst 10 jaar het vak geleerd voordat hij zijn eigen bedrijf opstartte. 'K Paxton Blacksmith' werd opgericht in 1999, waar Kevins artistieke flair in de smidse al snel iedereen verbaasde.

Complimenten over zijn prachtig bewerkte stalen rozen zouden leiden tot steeds meer extravagante opdrachten, En van daaruit werd ArtFe geboren.

ArtFe is de metaal sculptuur zaak van Kevin. Samenwerkingen met artiesten zoals Steven Brown en de Bliss Art Trail volgden al snel, en blijven duidelijk. Maken dat het zogenaamde 'schroot' niet meer bestaat zodra Kevin en zijn team ermee aan de slag gaan

Koeien, pauwen, herten en gigantische bloemen

Van gigantische bloemen en Highland koeien tot pauwen en prachtig gedetailleerde herten, Kevins creativiteit en oog voor detail kent geen grenzen. Uit het hele land komen opdrachten binnen. Zijn werk is te zien op de luchthaven van Edinburgh, en zelfs in de tuin van Buckingham Palace.

Een van de grootste wapenfeiten van Kevin tot nu toe is ongetwijfeld zijn samenwerking met RHASS (The Royal Highland and Agricultural Society of Scotland) in 2015, om 175 jaar Royal Highland Show te vieren.

Ter gelegenheid van de verjaardag kreeg ArtFe de opdracht om 175 van hun beroemde Highland koeien te maken. Geen twee waren identiek en elk was individueel genummerd. Het was dan ook niet verwonderlijk dat veel van de koeien werden aangekocht door gasten die de show bezochten.

Koe Nummer 1. ('Rosie') werd aan de koningin gepresenteerd, aangezien zij beschermvrouw van de show is.

De natuur verandert het staal en voegt karakter toe
De ArtFe-jongens hebben ook een zachtere kant, met een recente bloem sculptuur werd meer dan £ 8500 (Engelse Ponden) opgehaald voor het goede doel.

Hun sculpturen vormen een prachtige aanvulling op elk huis, tuin of landgoed. De veroudering van het staal door de elementen verandert het staal in een mooie toffee kleurige tint (zoals die van een typische Highland koe) en dat voegt karakter toe aan wat in essentie een steeds veranderend kunstwerk wordt.

Kevin's werk is te zien op andere shows, zoals de Scottish Game Fair, maar ook in zijn werkplaats. Elk stuk is individueel met grote vaardigheid en precisie gemaakt volgens de exacte specificaties van de opdrachtgever.

Kevin vindt het leuk dat Passe Partout aandacht aan zijn werk schenkt.

www.kpaxtonblacksmiths.co.uk
(foto's smidse vind je onder kopje 'Smiddy')

A man with short brown hair and a beard, wearing a red button-down shirt and dark pants, is sitting on a wicker chair. He is holding a pen and writing in a notebook. The chair has a brown cushion and several pillows in shades of brown and orange. The background is a light-colored wall with horizontal lines. The floor is a dark green color.

Ennio Drost Dansmaker en Dichter

Kleine broer is de schrijversnaam waaronder ik mijn poëzie publiceer.
kleinebroerschrijft@hotmail.com

Foto: Melody Drost

Kintsugi

Wat werd gebroken
Door het leven
Wordt nu
Door zuiver goud omgeven

Geef daarom maar
Aan Liefde terug
Elk gebroken deel
Dwars door alle pijn
Vormt Liefde jou weer heel

Schoonheid
In plaats van as
Jij
Nu nog beter dan goed
Nog mooier dan je ooit was

A vibrant landscape photograph showing a dirt road curving through a lush green field. In the center, a sculpture of a brown and white cow stands on a tall, thin metal post. The foreground is filled with yellow wildflowers. The sky is a deep blue with scattered white clouds. In the distance, there are trees and a fence line.

“Doe mij maar een gewone koe”

In het dijkdorp Heesselt bij Neerijnen staat in de bocht van de Waalbanddijk bij de steenfabriek het beeld van een gigantische roodbonte koe in het weiland

De koe is een ontwerp van kunstenares Gerry van der Velden uit Zoelen. Het beeld van de koe is oorspronkelijk in het weiland geplaatst als ludieke protest uiting tegen de plannen van Rijkswaterstaat om het natuurontwikkelingsproject de Heesseltse uiterwaarden ingrijpend te gaan herinrichten.

Tegenstanders vonden dat niet nodig, en wilde het gebied behouden zoals het was. Rijkswaterstaat heeft uiteindelijk de plannen aangepast en uitgevoerd in overleg met de bevolking.

Het oorspronkelijke beeld was van gips en glasvezel en was bedoeld als tijdelijke actie. Toen het door de natuur was aangetast en de tijdelijke vergunning voor het plaatsen was verlopen liet Gemeente Neerijnen weten dat de koe moest verdwijnen.

De bevolking heeft toen een Stichting tot Behoud van de Koe opgericht.

Er werd een kunstveiling gehouden, en tijdens het Tiels fruitcorso van 2010 werden honderden miniatuur koeien verkocht om geld in te zamelen.

Het idee om de koe in brons te laten gieten was niet haalbaar. Té duur en té zwaar. Gekozen werd voor een kunststof koe die door de kunstenares rood bont werd geschilderd. In 2010 is door de wethouder de nieuwe koe onthuld onder begeleiding van muziek van koehoorns en koe bellen.

Aan de dijk is een plaquette met een gedicht van Koos van Zomeren geplaatst.

Antonia, want zo heet ze, mag nu op haar plek blijven staan.

Doe maar gewoon

Doe mij maar een gewone koe

in een gewone uiterwaard

aan het gewone water van de waal.

Doe mij het licht van vroeger maar,

een boer die als een wilg geworteld is,

en als het even kan o Heer,

die fietser nog een keer,

die ene fietser op zijn Fongers

op de dijk

Koe Antonia in aanbouw

Kunstenares
Gerry van der Velden

Van de redactie:

“Roodbont” - Gerry van der Velden

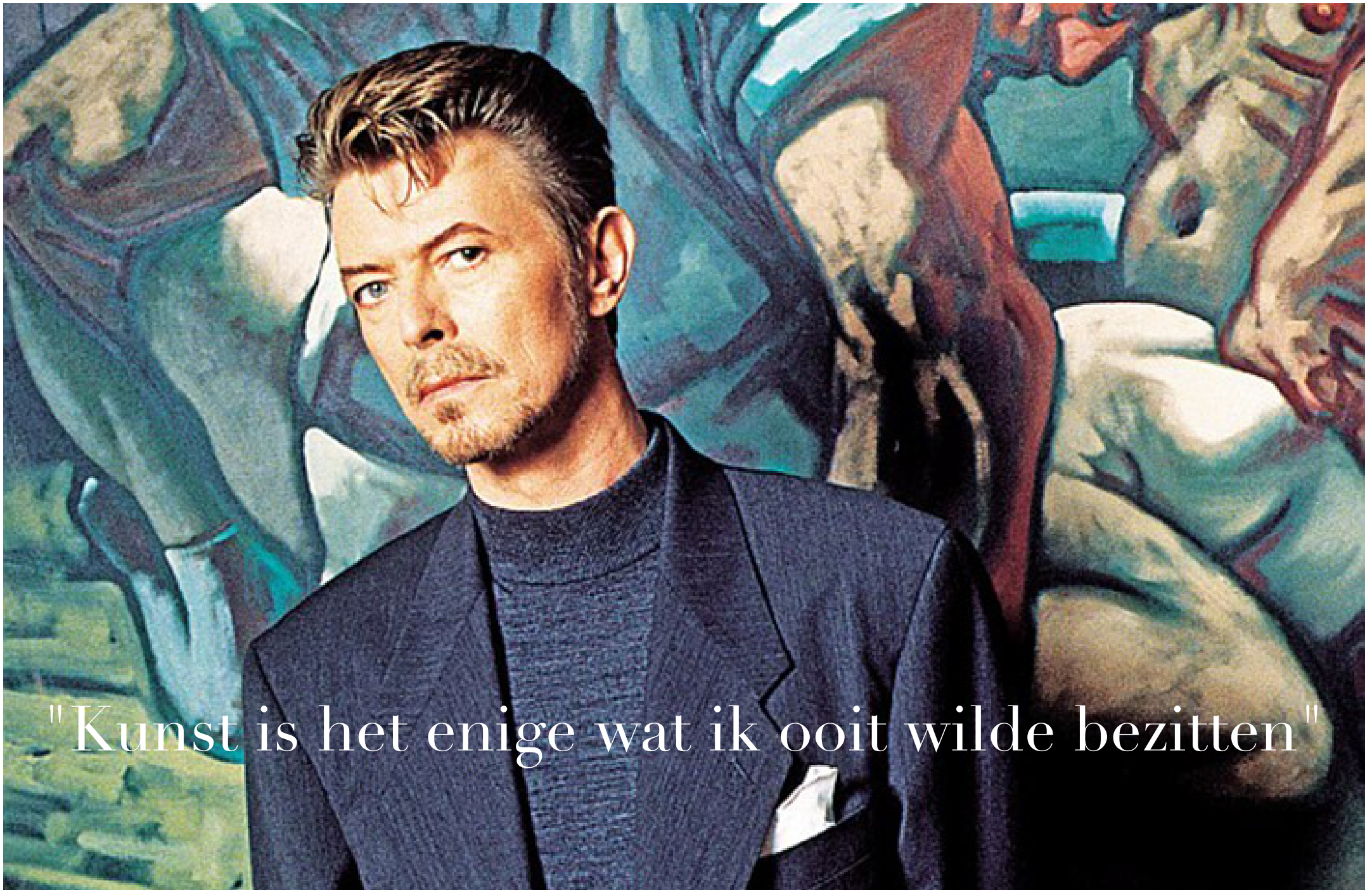
Kunstenares Gerry van der Velden maakte het beeld als een eerbetoon aan de roodbonte Hollandse koe, die uit ons landschap lijkt te verdwijnen.

Een half jaar lang werkte de beeldhouwster aan de koe in een grote fruitschuur.

Daar werd het beeld in ieder stadium van zijn ontstaan gefotografeerd door Bas Roodnat, kunstjournalist in ruste.

Het boekje “Roodbont” bevat zijn hele fotoserie en een keuze uit Gerry van der Velden getekende en geboetseerde koeienstudies .

Het boekje “Roodbont, verkrijgbaar bij [Uitgeverij De weideblik](#)
ISBN: 978-90-77767-061, kost €13.50.

"Kunst is het enige wat ik ooit wilde bezitten"

David Bowie

In 1998 zei Bowie tegen de New York Times:

"Kunst is het enige wat ik ooit wilde bezitten.

De meerderheid van mijn verzameling is van Britse kunstenaars, en stamt uit de 20ste eeuw"

Het meest bekende werk is het controversiële schilderij uit 1994

van de Schotse schilder Peter Howson's met als titel

"Croatian and Muslim"

Howson, maakte als erkende oorlogskunstenaar in opdracht van het Imperial War Museum in Londen ongeveer 200 tekeningen en schilderijen tijdens een reis door het door oorlog verscheurde Bosnië.

Hij kwam getraumatiseerd terug van deze reis

Het Imperial War Museum had Howson weliswaar opdracht gegeven

tot het maken van werk over deze oorlog, maar

besloot toch om het werk "Croatian and Muslim" niet aan te kopen vanwege het choquerende onderwerp,

ondanks protesten van de curator van het museum.

Angela Weight(curator) vertelde de pers dat het schilderij juist dat

weer geeft wat in Bosnië is gebeurd, maar het mocht niet baten.

Het werk werd niet aangekocht.

Bowie zag zijn kans schoon en kocht het schilderij tijdens de expositie in het Imperial War Museum.

Hij betaalde er £ 18,000 (Engelse ponden) voor.

De zanger beschrijft dit werk als het meest provocerende en suggestieve werk dat hij kent.

Afgebeeld worden twee mannen die een Moslim vrouw verkrachten en haar met het hoofd in het toilet duwen.

Kunstdealer Bernard Jacobson, een specialist in Moderne Britse kunst verteld " In het midden van de jaren tachtig, begon Bowie interesse te krijgen in gedeconstrueerd figuratief houtsnijwerk en bezocht galeries.

Niet lang daarna ontwikkelde hij een interesse in andere kunstvormen" Volgens Jacobson was Bowie een gepassioneerd kunstliefhebber met een fantastisch oog voor bijzondere kunstwerken. Hij las veel en leerde snel.

Hij kocht werk van grote Britse kunstenaars zoals Ben Nicholson, Stanley Spencer, David Bomberg, Leon Kossoff en Frank Auerbach, maar ook van de toen minder bekende -Euan Uglow, Victor Willing en William Tillyer.

In de jaren negentig waren Bowie en zijn toenmalige kunst adviseur Kate Chertavian regelmatige deelnemers aan de Britse moderne kunst verkoop van Londen. Bowie kocht daar zeer regelmatig tientallen schilderijen en beeldhouwwerken.

De nadruk lag op figuratieve kunst in al zijn moderne gedaantes.

Andere werken die hij op pikte waren sculpturen van Eduardo Paolozzi en van Barbara Hepworth's assistent Denis Mitchell, schilderijen van Graham Sutherland en de St Ives kunstenaars Terry Frost en Alexander MacKenzie

De familie van Bowie laat in november vierhonderd stukken veilen door het bekende veilinghuis Sotheby's.

De opbrengst wordt geschat op zo'n 10 miljoen pond (12 miljoen euro), maar kan vanwege de bekendheid van de popster weleens fors hoger uit vallen.

Oliver Barker, voorzitter van Sotheby's Europa:

„Eclectisch, geïmproviseerd en ingetogen:

David Bowie's collectie geeft een uniek inzicht in de wereld van een van de grootste creatieve geesten van de twintigste eeuw.”

Schilder: Peter Howson
Titel: Croatian and Muslim, 1994,
olieverf op canvas,
Aangekocht: door David Bowie, 6-10-1995.
Prijs: £ 18,000 (Engelse ponden)

Kunstschilder David Hockney ontwerpt “Queens Window” voor Westminster Abbey in Londen

Het door David Hockney ontworpen glas in lood raam is in 2018 onthuld in de Abdij (13e eeuw) van Westminster met de woorden: "Ik hoop dat ze het leuk zal vinden".

Het is voor het eerst dat Hockney een glas in lood raam heeft ontworpen. Hij werd hiervoor gevraagd om hiermee de langst werkende monarch in de Britse geschiedenis te eren.

Het raam weerspiegelt de liefde en verbondenheid van de Queen met het platteland, en Hockney's eigen voorliefde voor de Meidoorn bloesem in zijn eigen geboorte streek Yorkshire. Hij heeft het raam ontworpen op zijn iPad en uitgevoerd in het typische Hockney kleurenpalet van geel, rood, blauw, roze, oranje en groen.

Het nieuwe raam, “The Queen’s Window”, is te vinden in het noordelijke transept van de abdij.

Hockney, 81, is een van de meest geliefde Britse kunstenaars en beroemd om zijn landschappen in Yorkshire en schilderijen van het Californische leven. Barley Studio, een glas-in-lood-studio gevestigd in York, creëerde het raam met behulp van traditionele technieken.

Engelen van Highgate

Het kerkhof Highgate in Londen is niet alleen de bekendste begraafplaats in Londen, maar ook de meest bijzondere. Er zijn prachtige grafmonumenten te zien. Funeraire architectuur noemt men dat, de architectuur van het begraven. (erfgoed op begraafplaatsen)

Het is een plek van rust en contemplatie waar een romantische overvloed aan bomen, gedenktekens en wilde dieren floreren. Het kerkhof bestaat uit twee gedeeltes.

Het oude West Cemetery (kerkhof) is aangelegd naar een Parijs voorbeeld, namelijk Cimetière du Père-Lachaise, het werd geopend in 1839, het werd snel populair om daar begraven te worden.

Iedereen die iets voorstelde, kunstenaars, intellectuelen en leden van rijke Victoriaanse families wilden daar begraven worden.

Highgate West lag op een heuvel waardoor je, conform het geloof van die tijd, dichterbij God begraven werd.

Er verrezen in korte tijd prachtige indrukwekkende grafmonumenten, Gotische tombes en rijkelijk versierde familiegraven.

Hierdoor werd Highgate ook al snel een plek van ontspanning waar men graag voor zijn plezier een wandeling maakte.

Door ruimtegebrek werd in 1854 East Cemetery ingericht.

In dit deel van het kerkhof kan men nog steeds begraven worden.

Om een plaats te kunnen kopen moet je ouder zijn dan 80 jaar, of terminaal ziek zijn.

Het West Cemetery is gesloten in 1975, en wordt beschermd tegen vandalisme. Dit deel van de begraafplaats kan alleen bezocht worden onder leiding van een gids. Er is ook een stichting opgericht, "De vrienden van Highgate Cemetery". Deze vrienden stichting organiseert wandelingen in het zachte avond licht wanneer Highgate op zijn mooist is.

In de kapel van Highgate worden soms concerten georganiseerd in nagedachtenis aan de componisten en zangers en zangeressen die begraven liggen op het kerkhof. Er worden zelfs workshop gegeven in het hakken van letters in steen.

De dichter Charles Dickens was vaak te vinden op Highgate Cemetery. Zijn vrouw, hun baby en zijn ouders liggen daar begraven. In de zomeravonden worden er regelmatig "Dickens" rondleidingen gegeven, waarbij de gids uitleg geeft over de personen wiens graven worden bezocht. Deze graven liggen meer in het landelijke gedeelte van de begraafplaats, daar waar de tombes zijn overgroeid met klim-op. Rubberlaarzen zijn dan noodzakelijk gezien het soms moeilijk begaanbare modderige terrein.

Omdat de graven tegen een heuvel aanliggen zijn de paden die beklommen moeten worden stijl. Maar juist dit maakt Highgate Cemetery zo bijzonder. Op Highgate Cemetery vindt je veel graven van beroemde mensen. Karl Marx bijvoorbeeld. Nog steeds komen mensen van over de hele wereld naar zijn graf.

Tijdens een wandeling kunt u op uw weg vossen, dassen en egels tegenkomen. En met een beetje geluk ziet u in de kapel van Highgate uilen vliegen.

De natuur mag haar gang gaan op Highgate Cemetery, en dat gecombineerd met de serene engelen maakt het juist zo bijzonder.

adres: Highgate Cemetery, Swain's Lane, London N6 6PJ

Voor een indruk van Highgate:

<https://www.youtube.com/watch?v=BySQoie5IUA>

Kringloopvondst

Het stond ergens onderin op een plank bij de Kringloop. Iemand had er een briefje opgeplakt waarop stond

“Schilder kistje”.

Direct was mijn interesse gewekt. Voorzichtig deed ik hem open. Het was een zelf gemaakt kistje met een schuifdeksel en allerlei vakjes.

Deze vakken waren gevuld met oud aandoende flesjes, stok oude olieverf tubes en blikken busjes met o.a. zilverpoeder, kleine kartonnen doosjes met pigmenten.

Er zat ook een zelfgemaakte kwast bij en kleine doosjes met vreemd aandoende korreltjes waarvan ik nog steeds niet weet wat daarvan de bedoeling is.

Overduidelijk is het een heel oud kistje. We hebben het kistje opgepoetst, en het staat nu in onze vitrinekast als een soort van tijdcapsule.

Af en toe mijmeren we erover, en vragen ons af van wie het is geweest,.....

Misschien wel van een bekende schilder?

Kunst komt tot leven

Fabrique des Lumieres in Amsterdam is een groots immersieve kunstcentrum.

Met geavanceerde technologie worden immense kunstwerken door state-of-the-art projectoren en muziek tot leven gebracht.

Nu met werken van Gustav Klimt en Friedensreich Hundertwasser.

Tijdelijk met aangepaste tijden:
14 oktober tot en met 13 november 2022
van 9.00 tot 14.30 uur.

Pazzanistraat 37
1014 DB Amsterdam
+31 (0) 20 247 9500

<https://www.fabrique-lumieres.com/>

FABRIQUE DES LUMIÈRES
AMSTERDAM

GUSTAV KLIMT

GOUD EN KLEURRIJK

22 APRIL - 31 DECEMBER 2022

EEN CREATIE VAN GIANFRANCO IANNUZZI - RENATO GATTO - MASSIMILIANO SICCARDI GRAFISCH ONTWERP & ANIMATIES CUTBACK PRODUCTIE CULTURESPACES DIGITAL*

 culturespaces
CULTURE FOR EVERYONE

Ad de Rouw

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets) pad tegenkomt. Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

Vorig jaar herfst werd ik aangenaam verrast.

Op de werkbank zat een flink uit de kluiten gewassen spin; niet het type waar je doorgaans op zit te wachten. Normaal gesproken kiezen dit soort gasten snel het hazenpad. Was hij ziek, of moe, of had ik met een brutaal exemplaar van doen?

Dat zal altijd een raadsel blijven. Toen mijn verbazing en een soort van kriebel angst zakten heb ik mijn achtpotige “vriend” van steeds korter bij bekeken.

Het is een anatomisch wonder.

Na zo'n zes à zeven minuten had hij/zij van mijn nieuwsgierigheid genoeg en trok een snelle sprint over de werkbank. Maar wat wil je, met acht benen/poten.

Het was een leerzame en inspirerende ontmoeting.

Ik hoop dat de spin ermee zou kunnen leven dat ik hem heb nagemaakt. De benen/poten van de spin zijn gemaakt van een oude aardappelriek. Het lijf is vervaardigd van een oud stuk buis, zijn ogen komen uit de oude lager van een auto en zijn hoofd is gemaakte van de veren van een kinderwagen uit de vijftiger/zestiger jaren.

Ad de Rouw

e-Mail: derou023@outlook.com

**Kunstenaar
of hobbyist?**

dekwast.nl

Passe - Partout Kunstmagazine

*Passe-Partout Kunstmagazine voorheen
Kunststof Magazine verschijnt 6 x per jaar.*

Het digitale magazine is een gratis uitgave van
Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief.

Redactie Passe-Partout :
Sylvia Bosch.
Lay-out & fotografie :
Antony Swiderski.

Cover foto :
Antony Swiderski:

Voorstelling Cover foto:
De Kus - Klimt.

World Statues Mexico

Zullen we vrienden worden?

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken
voor de kunst.

Want kunst kleurt je leven !

De activiteiten die wij als vrijwilligers
organiseren zijn laagdrempelig zodat ze
toegankelijk zijn voor iedereen.
Om dit ook in de toekomst te blijven doen
hebben we vrienden nodig die met 10
euro per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.

Editie 12.6 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half December

**Kopy aanleveren
vóór eind November 2022.**

Redactie:

svlviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wist U dat er ook een Engelse versie van Passe-Partout
Kunstmagazine beschikbaar is.

Voor meer informatie of een gratis abonnement mail
naar:

svlviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website van
het Leerdams kunstenaars collectief:

https://www.leerdamskunstenaarscollectief.nl/Collectief2022/Passe-Partout_kunstmagazine.html